

Alex Vanopslaghs tale ved Liberal Alliances landsmøde

Taler

Alex Vanopslagh
Formand for Liberal Alliance

Dato

13. april 2024

Sted

Tivoli Congress Center,
København

Omstændigheder

Fedmarkeringer og mellemrubrikker er indsat af taler

Kære venner, kære medlemmer, kære landsmøde.

Det er forår i Danmark! Dagene bliver længere, bladene springer ud på træerne, blomsterne folder sig ud og solen kaster lidt oftere sine stråler over os...

Jeg vil gerne starte med at dele lidt af en solstråle-historie.

For en lille måneds tid siden deltog jeg i en konference for iværksættere, hvor jeg faldt i snak med en ung kvinde.

Hun var i starten af 20'erne, havde lige stiftet virksomhed og var ved at færdiggøre sin ungdomsuddannelse med henblik på at læse jura.

Hun havde faktisk haft en enorm svær opvækst med alvorlige omsorgssvigt i hjemmet, hun blev fjernet fra sine forældre og havde i mange år været en klient i “systemet”.

I store dele af sit liv havde hun haft enormt ondt af sig selv – for det var jo uretfærdigt, at hun havde haft så svær en barndom. Hun var bitter, hævngherrig og vred på sine forældre – og det er jo forståeligt nok.

Men så fortalte hun, hvordan vores “Du kan godt”-kampagne havde haft en stor betydning for hende personligt.

Den havde inspireret hende til at beslutte sig for at gøre, hvad hun kunne for at slippe bitterheden og vreden – og i stedet fokusere på, hvordan hun kunne skabe sig et bedre liv.

I stedet for at slå sig selv i hovedet med, at hun som 21-årig stadig ikke havde færdiggjort sin ungdomsuddannelse – og bebrejdede sine forældre og sin opvækst for det – besluttede hun sig for at leve mindre i fortiden – i stedet kigge mod de ting, hun kunne lave om i nutiden, for at fremtiden skulle blive bedre.

Og det ville hun sige tak for.

Den oplevelse, som jeg havde for en måned siden, var ikke bare en enlig svale. Det sker fra tid til anden, at unge mennesker vil takke os for at have givet dem mere mod på tilværelsen.

Jeg bliver så rørt og så stolt, når jeg hører sådan nogle historier. Tænk sig engang, at en kampagne vi har lavet i Liberal Alliance har været med til at ændre nogle unges liv til det bedre.

Og det er mindst lige så værdifuldt at gøre den forskel, som politisk parti, som det er at ændre i noget lovgivning eller fjerne en eller anden afgift. Hvis man vil forandre Danmark for alvor, skal man jo evne begge dele – gennemføre konkret politik på Christiansborg men også at inspirere borgerne til at tro mere på frihed og ansvar.

Ansvar er det centrale her. Jeg har sagt det før. Når jeg tror på frihed, er det fordi frihed er vejen til ansvar.

(som der i øvrigt er en fremragende bog der hedder)

Liberal Alliance er både et politisk parti og et ide-parti: en bevægelse.

Hvis vi kan rykke ved ideerne i samfundet, så kan vi (også) skabe forudsætningerne for at rykke dansk politik.

[Afsnit om international politik]

Fremtiden bliver GOD!

Men det kræver også, at fremtiden er liberal.

Jeg har ikke levet specielt længe på denne jord, men alligevel er det som om, jeg på mine snart 33 år har levet i tre forskellige tidsaldre.

Jeg blev født i oktober 1991, mens Sovjetunionen stadig fandtes på papiret. I december 1991 var det slut – og ondskabens imperium var begravet. Ja, egentligt havde det været dødt i nogle år, men fortsatte som en slags zombie. Det må i øvrigt være den mest uhyggelige zombie, man kan forestille sig; en kommunist-zombie.

Jeg oplevede aldrig den Kolde Krig.

Jeg oplevede aldrig den frygt, som fulgte med atomtruslen.

Jeg oplevede til gengæld heller aldrig euforien – glæden – over at Jerntæppet forsvandt. Men jeg oplevede den sorgløshed, der fulgte efter.

Den optimistiske epoke, 90'ernes glade globalisme og fremtidstro, som ikke engang islamistiske terrorangreb eller en finanskrisen for alvor kunne tage livet af.

Men festen sluttede. Troen på fremtiden led en langsom død på et tidspunkt mellem finanskrisen og coronakrisen. Samtidig muterede den sovjetiske zombie og genopstod som Putins Rusland.

Og dermed begyndte den tredje tidsalder i mit korte liv.

Nu er frygten for fremtiden vendt tilbage.

Nye problemer opstår. Gammelt nag blusser op.

Nye magtmennesker kommer til. Gamle erkendelser bliver glemt.

Ja, det var, som om alt for mange – alt for hurtigt – ville glemme og komme videre.

Som om, vi troede, at verden i – helt af sig selv – ville være fri, fredelig og liberal. Men det er den altså kun, når vi kæmper for vores frihed og står vagt om vores værdier.

Og nu står vi her igen. Med en diktator i Moskva, der truer sine naboer.

Med et kommunistisk jernstyre i Xi Jinpings Kina.

Vesten står nok engang over for en afgørende prøve.

Jo mere splittelse, der er i Europa, jo mere smiler Putin. Vil vi lade os splitte?
Skal en diktator lege "del og hersk" med os?

Eller skal vi stå imod – både med våben til vores venner i Ukraine og med evnen til at forsvare vores territorium?

Nogle har lidt nedsættende sagt, at Vesten er parat til at kæmpe til sidste ukrainer.

Men nej, vi skal ikke kæmpe til den sidste ukrainer er faldet.

Vi skal kæmpe til den sidste Putin er faldet.

Jeg glæder mig over, at et bredt flertal i Folketinget har besluttet at sætte handling bag ordene og ruste Danmark til de kommende års styrkeprøver.

Danmark er værd at forsvare – for friheden er værd at forsvare.

Og når vi viser viljen til at forsvare friheden – så skal fremtiden nok blive god.

Vi har ikke længere råd til, at politik bare handler om checks og særordninger, hvor alle vil stikke snablen i den fælles kasse, og hvor svære beslutninger bliver syltet og udskudt.

Det gælder i Danmark, og det gælder i hele Europa.

Men vi har før stået overfor store krise og vokset os stærkere ud af det.

Vi har også førhen oplevet stor lidelse og ondskab i Europa. Men hver gang har vi været i stand til skabe noget nyt og bedre i ruinerne af det gamle.

Det er her i Europa, at vi har opfundet demokrati, menneskerettigheder, ligestilling, beskyttelse af minoriteter, magtens tredeling, retsstaten og alt det andet, som skaber et mere værdigt liv for helt almindelige mennesker end det liv borgerne oplever som gennempryglede undersætter til en lunefuld hersker.

Nu er det op til os at sørge for, at vores efterkommere kan kigge lige så beundrende tilbage på os, som vi kan gøre på vores forgængere.

Vil du helst blive gammel i et Europa, der har valgt den røde vej, hvor vi skal skamme os over vores egen fortid, hvor innovation er en trussel, og hvor bureaukrati er noget, man aldrig kan få nok af?

Eller vil du helst blive gammel i et Europa, der har valgt den blå vej, hvor vi gentager vinderopskriften, der altid har virket: Troen på frihed, ansvar og den kritiske kærlighed til dét, vi har fået i arv?

Det er det vi skal stemme om til EP-valget d. 9. juni. Om Europa skal vælge at gå OPAD den blå vej eller NEDAD den røde vej.

Ambitionen for Liberal Alliance er klar. Vi skal have valgt vores første mandat til Europaparlamentet i vores partis historie. Det ville være en stor sejr for vores parti – for vi har aldrig fået over 3 % af stemmerne til et EP-valg.

Heldigvis stiller vi med et stærkt hold – anført af ingen ringere end Henrik Dahl... som så ikke her er lige nu.

Han misser simpelthen for første gang, da hans ældste datter Karen lige nu bliver gift med sin mand. Men han kommer senere!

Om Henrik kan man jo sige, at man skal kendes på sine fjender. I så fald må Henrik siges at være lidt af en hædersmand.

Det bliver selvfølgelig også lidt vemodigt, hvis vi skal sige farvel til Henrik i folketingsgruppen. For blot to år siden stod jeg til sommergruppemøde med **hele** folketingsgruppen – altså Henrik og Ole – ved min side og kaldte os for den bedste trio siden Linie 3. Jeg håber at det vil gå Henrik bedre i Bruxelles, end det gik Thomas Eje i USA.

Det kan godt være, at Henrik alene kan vinde over resten af folketingsgruppen i et spil Trivial Pursuit, men EP-valgkampen, den kan han ikke vinde alene. Den kræver, at vi alle sammen giver den en skalle og lægger alle kræfter i at få det bedste EP-valg i partiets historie.

Så til alle os, der er vilde med Henrik; lad os hjælpe hvor vi kan med at få ham valgt.

Til de af jer, der ikke kan fordrage Henrik; Jamen, se at komme i sving, så vi kan få ham sendt til Bruxelles!

Nyt afsnit; Ungdommen

Fremtiden bliver god!

Og hvis der er nogen, som giver mig håb for fremtiden, så er det den danske ungdom. Tænk sig engang; vi er det største parti blandt unge vælgere under 34 år, vi er det suverænt største parti blandt førstegangsvælgere – og at vi – og hold nu fast – i øvrigt vandt skolevalget med hele 30 % af stemmerne.

Tak til Liberal Alliances Ungdom for en fænomenal indsats – ungdommen er liberal!

Ikke fordi Liberal Alliance ejer ungdommen – det gør INGEN.

Men fordi ungdommen ejer glæden ved at prøve, glæden ved at eksperimentere, og glæden ved nogle gange at begå fejl og lære af dem – kort sagt: Ungdommen ejer glæden ved friheden.

De unge har håb for fremtiden, de unge har ambitioner – og de er ikke på nakken af hinanden. De ved, at den enes succes også trækker den andens med sig.

Det er præcis det, som også er Liberal Alliances budskab, når vi siger: Du kan godt! Fremtiden **bliver** god!

[Den politiske kønsløft mellem unge mænd og kvinder]

Andre har travlt med at forklare Liberal Alliances succes blandt unge med de såkaldte vrede, unge mænd, der hader ligestillingen.

Og der er jo meget fokus på kønnene i de her år. Fokus på hvem der er undertrykte og hvordan køn udgør en barriere.

Og her vil jeg et par ord til jer unge mænd.

For selvfølgelig vil I også kunne tale med på, at det faktisk er jer, der er de sande ofre.

Statistisk set, vil I få kortere uddannelser end kvinderne, I vil leve i kortere tid, I

vil oftere havne på kanten af samfundet, I vil få sværere ved at finde en partner, alt imens I vil opleve mere diskrimination gennem flere kvindekvoter. Og skulle I endeligt gå hen og klare jer godt, så kan I blive anklaget for at det jo også bare skyldes at I undertrykker kvinder.

Så ja, man kan sagtens dyrke offer-fortællingen om mænd.

Men undgå for guds skyld den bitterhed, som både et fjols som Andrew Tate og de mest yderligtgående feminister kan tilbyde.

Andrew Tate siger, at mandedrømmen er at være en storskrydende machofyr, der betragter og behandler kvinder som laverestående væsener. Det kommer der intet godt ud af. Glem det fjols.

Den progressive venstrefløj kan til gengæld tilbyde dig både dæmonisering og offergørelse på samme tid. Alle dine problemer skyldes dit køn og samfundsstrukturene.

Det er ikke kun synd for kvinderne, at du er mand – det er OGSÅ synd for dig.

Gu er det ej! Tag dig sammen. Tag ansvar. Med fare for at ende i en shitstorm:
Tag det som en mand!

Lad være med at hoppe på fortællingerne om, at dit køn er en byrde – og at det modsatte køn skal bekæmpes.

Tag ansvar for at indfri dit potentiale til at gøre verden til et bedre sted, med styrke, mod, eventyrlyst og læring og kammeratskab, så du kan være til nytte for andre mennesker.

Du har ikke ret til at få noget, bare fordi du er mand. Du har til gengæld ret til at vise verden, hvad du er i stand til. Også selvom du fejler et par gange undervejs.

**

Og hvis jeg tilsvarende skulle et par ord til de unge kvinder – som vi heldigvis også nyder rigtig stor opbakning blandt – så vil det lyde:

Blæs et stort stykke på, hvad du tror andre forventer af dig. Hvis du vil give den gas med karrieren, så gør det. Bevis det for dig selv og hele verden.

Hvis du hellere vil bruge tid med familien og børn, så gør det. Du svigter ikke en kvindekamp i så fald - du svigter kun dig selv, hvis du ikke gør, hvad du finder meningsfuldt.

Men hvis du er ung og ambitiøs og kvinde – så kan det virke besnærende at købe ind på den mest vidtgående feminismes forklaringer om, at du er et offer for strukturer, kulturer, old boys club, glaslofter og den slags.

Men lad nu være. Stå fast på, at mænd og kvinder er forskellige – og derfor ofte også kan have forskellige styrker – men at du hverken behøver kvoter, ynk, klynk eller forlommer for at komme frem. Verden ligger for dine fødder! Fremtiden bliver god!

Fremtidens velfærdssamfund

En bunden opgave for at gøre fremtiden god er at støbe fundamentet til

fremtidens velfærdssamfund.

Mange har den opfattelse, at velfærd er, at den offentlige sektor er meget stor.

Jeg ser lidt anderledes på det.

Smag lige lidt på ordet. "Velfærd" – Det er noget med, om man er på vej et godt sted hen i livet. Om man færdes vel. Her kan den offentlige sektor selvfølgelig spille en vigtig rolle, men det at færdes vel i tilværelsen kræver jo meget mere end det. Vi kan ikke nøjes med den offentlige sektor.

Og her må jeg altså lige ride en gammel kæphest: Skattelettelser er altså OGSÅ velfærd.

Og hvis man er et velfærdss**amfund** frem for en velfærds**stat**, så er det vigtigste, at **borgerne og samfundet** bliver mere velstående og får større mulighed for at bruge **deres egne penge** på, hvad **de** ønsker - fremfor at **staten** først og fremmest bliver mere velstående, så **vi politikere** får større muligheder for at bruge **borgernes penge** på hvad **vi** ønsker.

Det vigtigste er ikke at have en rig stat. Det vigtigste er at have rige borgere.

For det er også velfærd at beholde flere af sine egne penge – så der er mere økonomisk sikkerhed i hverdagen, bedre muligheder for at spare op til fremtiden eller blot bedre muligheder for at glæde de mennesker, man holder af. For at leve og opleve!

Så Liberal Alliance vil blive ved med at være det parti i Danmark, som kæmper hårdest for at få sænket skatterne.

Men velfærd er selvfølgelig mere end og andet end skattelettelse. Eller en stor offentlig sektor.

Velfærd er også at kunne klare sig selv.

Velfærd er også at opnå trygheden og værdigheden i at selv kunne vælge, hvilken pleje man ønsker.

Og velfærd er i den grad også at have tid med sin familie. At familien oplever mere frihed. For det er i familien, at de fleste oplever mening, kærlighed og fællesskab. Og dét, er **ægte** velfærd, som man aldrig vil kunne få af kommunen.

Derfor skal det være familien og ikke den offentlige sektors størrelse, som er i fokus for fremtidens velfærdssamfund.

Familiens muligheder for at indrette deres liv på den måde, som de finder meningsfuldt.

Familiens mulighed for at have større råderum og flere valgmuligheder frem for at aflevere alt til skattefar.

Familiens mulighed for at kunne gå lidt ned i tid mens børnene er små – Også selvom socialdemokraterne så bliver sure.

Familiens mulighed for frit at vælge skole, børnehave eller plejehjem.

Familiens mulighed for frit at fordele barslen som det passer dem.

Det er den slags frihed til familierne, vi kan skabe, fordi vi ikke tror, at borgerne er til for velfærdsstatens skyld.

Jeg glæder mig over, at så mange borgerlige partier i stigende grad fokuserer på, hvordan man kan give mere frihed og ansvar tilbage til familierne.

Jeg glæder mig over, at så mange borgerlige partier afviser det socialdemokratiske mantra om, at familierne helst bare skal parkere børnene i en institution og så knokle døgnet løs for at aflevere penge til statskassen.

Fremtiden bliver god, når den tilhører borgerne - ikke systemet.

[Velfærdsdelen – det klassiske]

Når vi diskuterer velfærdspolitik, ender det altid med at være en diskussion om systemet.

Jeg vil hellere tale om borgerne. I stedet for bare at forlænge nutiden og lave mere af det samme, skal vi turde træde ind i en fremtid, hvor velfærden faktisk fungerer helt anderledes.

Hvor vi sikrer tryghed for for danskerne ved, at pengene følger borgeren. Så borgeren frit kan vælge, hvad velfærds-kronerne skal bruges på – og hvem der skal levere den.

Hvor vi sikrer et endnu bedre sundhedsvæsen – ikke ved hele tiden at fokusere på struktur-ændringer eller på hvordan sundhedsvæsenet kan blive aflastes fra borgerne – men på hvordan patienterne får styrkede rettigheder. Med mere frit valg og en styrket behandlingsgaranti – også indenfor fertilitetsbehandling og psykiatrien.

Ja, i fremtidens velfærdssamfund sikrer vi værdighed og bedre velfærd ved, at velfærdstilbud – hvad enten det er plejehjem, daginstitutioner eller botilbud – er private eller, at de til nød er selvejende i offentlig regi. Drevet af professionelle bestyrelser og med samme frihedsgrader som de private. Så de har friheden til at tænke nyt. Og så de har ansvaret for at tage skraldet, når det galt – ultimativt gå konkurs.

Det kan man godt kalde vildt eller skørt eller ultraliberal. Men helt ærligt.

Det skøre er snarere at påstå, at vi kan sikre mere omsorg, tryghed og værdighed i velfærden ved bare at fortsætte samme kurs, som vi har været på i over 30 år.

Bertel Haarder gav mig tidligere på ugen et godt råd; hvis du vil stjæle stemmer fra et parti, så skal du rose partiet.

Jeg vil gerne rose regeringen. For de siger ind i mellem de rigtige ting i skåltalerne. Nu skal vi i gang med en historisk frisættelse af velfærdssamfundet, må vi forstå!

Men det bliver bare alt for ofte ved snakken. Tag bag den gode idé om lokalplejehjem.

Selvejende offentlige plejehjem som skal have de samme frihedsgrader som de private plejehjem. Med gennemsigtig økonomi og mulighed for at gå konkurs. Drejet af en professionel bestyrelse fremfor en kommunalbestyrelse.

Det er da en fremragende idé!

Men i stedet for at regeringen bruger sit handlekraftige og visionære flertal til at omdanne alle kommunale plejehjem til frie lokalplejehjem, så bliver det blot en valgmulighed for kommunerne. Hvis de ønsker det.

For regeringen ender samme sted, som vi gør hver evig eneste gang at Socialdemokratiet og Venstre svinger taktstokken: Det vigtige er ikke friere og bedre velfærd for borgerne – det vigtigste er, at det kommunale bagland og den offentlige fagbevægelse undgår for meget konkurrence.

Systemet først – borgeren sidst.

På den måde er problemerne de samme, som de længe har været.. For løsningerne udebliver, mens Mette, Troels og Lars administrerer og snakker og besøger plejehjem.

Jeg læste med **stor** interesse den fine drejebog, som Jyllands-Posten havde fået fat i, i forbindelse med regeringens lancering af ældreudspillet på et plejehjem i Kolding.

Kl. 9.10: De fire ministre ankommer og modtages af Kolding-borgmester Knud Erik Langhoff (K), den kommunale direktør og en sosu-assistent, der viser rundt.

Kl. 9.12: Jakker afleveres.

Kl. 9.14: Op ad trappen. På væggen hænger billeder malet af beboere.

Kl. 9.16: Drej til venstre, kig til den store tagterasse med udsigt til golfbanen.

Kl. 9.18: Besøg hos Grethe i lejlighed nr.207.

Kl. 9.22: Farvel til Grethe.

Kl. 9.24: Gå fra 2. sal og ned.

Kl. 9.25: Ministre får fem minutter for sig selv i gæsteværelse med vand, matadormix og evt. frugt.

Derefter startede pressemødet, som varede 55 minutter.

Ministrene fik fem minutter med vand, matadormix og evt. frugt.

Grethe i lejlighed nr. 207 fik fire minutter.

(...)

Hvis ministrene nu havde delt deres vand, matadormix og evt. frugt med Grethe, kunne de have haft hele ni minutter sammen.

Men det er da egentlig meget rart, at ministrene selv oplever lidt minuttyranni.

Men hvad har borgerne fået? Mere af det samme.

[Bureaukrati-afsnit]

Alle statsministre i hele min levetid har svoret, at de ville gøre noget ved det evigt stigende og vildtvoksende bureaukrati. I mellemtiden er mængden af ord i lovgivningen steget med over 150 %.

Og det tror jeg da pokker, med alle de tåbelige regler vi hele tiden laver.

Må man bygge et skur i sin have? Må man betale kokken til en fest, man holder, i kontanter? Må man flage med et udenlandsk flag? Må man putte en pose nikotin ind under læben, hvis den smager af agurk? Må man løfte begge fødder

fra pedalerne, når man cykler?

Bare rolig – du kan få svarene blandt de 19 mio. ord, som vores lovgivning samlet fylder.

For at holde styr på alt det bureaukrati har man været nødt til at ansætte mere end 23.000 flere bureaukrater i de seneste ti år, og mere end to tredjedele af væksten er sket under Mette Frederikssens regime.

Hun blev aldrig børnenes statsminister. Hun blev bureaukraternes statsminister.

*

Tiden er inde til at vi går mere drastisk og håndfast til værks.

Vi kunne passende lade os inspirere af klimaloven, hvor vi har forpligtende mål for hvor meget CO₂-udledningerne skal reduceres.

Liberal Alliance foreslår, at vi skal lave en bindende bureaukrati-lov!

Med forpligtende 2030 mål om:

At rulle 10 års stigninger i antallet af ord i love og bekendtgørelser tilbage. Bare rolig - det drejer sig kun om 3 mio ord.

Bindende mål om at rulle antallet af bureaukrater i staten tilbage til 2018-niveau i 2030. Det vil betyde 15.000 færre administrativt ansatte i staten - men hvis vi kunne klare os uden dem, før Mette Frederiksen kom til magten, så kan vi vel også, når Mette Frederiksen ikke længere er ved magten.

Vi skal indføre vores sunde princip om “1 regel ind, 2 regler ud”, så vi politikere er tvunget til at skære i regler, når vi laver nye.

Og vi skal ikke mindste have klare og ambitiøse mål for, hvor meget bureaukratiet må koste samfundsøkonomien.

Og hvem ved? Hvis Danmark går forrest med en bindende bureaukratilov, kan vi måske inspirere EU og andre lande til at følge vores eksempel?

Ja, så skal jeg da i sandhed love for, at fremtiden bliver god!

[Visioner for politik]

Det skorter ikke på visioner for fremtiden!

Men her det ikke nok at vi blot får et nyt flertal og så bliver visioner automatisk til virkelighed.

Vi har jo før haft borgerlige regeringer og borgerlige flertal, uden at man ligefrem kan påstå, at resultaterne var prangende.

Der er nok også brug for en anden tilgang til politik i det hele taget på Christiansborg

Jeg ved, hvordan jeg synes fremtiden i dansk politik bør være.

Vi politikere skal tage chancen og lægger modige visioner frem, som danskerne så kan vælge og vrage mellem. Visioner begrundet i værdier, i principper og i håb for fremtiden. Og så er det efterfølgende op til os at finde praktiske kompromiser.

For hvis visionerne får plads, kan vi også bedre finde modet til at tænke langsigtet med reformer og tiltag, der ikke falder som en mild gaveregn her og nu, men som til gengæld styrker Danmark på den lange bane.

Ligesom da Poul Schlüters regering indførte arbejdsmarkedspensionerne, som ikke havde nogen kortsigtet gevinst, men som til gengæld i dag betyder, at en enorm andel af danskerne vil gå på pension som millionærer.

Min vision er, at vi politikere er vores ansvar som magthavere bevidst og ikke rider på enhver populistisk bølge, fordi det giver god omtale på bodegaen og i kommentarsporene på Facebook.

Min vision for politik er, at vi under vores samarbejdspartnere det godt.

Hvor vi giver plads til hinanden og ikke altid behøver at slå om rampelyset, når

sejrene skal fejres, og til gengæld hjælper hinanden med at gennemføre mærkesager, så alle har noget at fejre.

Politik behøver ikke at være som en flok krabber i en spand, der hele tiden slås om at stille sig ovenpå hinanden. Vi kan godt vinde, uden at andre taber. Vi kan faktisk godt vinde i fællesskab.

*

I dag har vi en teknokratisk regering, som ikke bygger på fælles værdier, der kan vække mod, håb og begejstring.

Den tør ikke tænke langsigtet – se bare hvordan den vigtige debat om mere opsparing og tilkøb i velfærden, fx. gennem arbejdsmarkedspensionerne, blev lukket ned.

Vi har en regering som har kombineret det værste fra populismen og teknokratiet.

Vi så det, da de indførte en helt ny top-topskat alene for at lefle for den indre

svinehund.

Vi så det med Koranloven, hvor det blev påstået, at de nye restriktioner var nødvendige for at undgå terror og usikkerhed i Danmark.

Vi så det også i Nordic Waste-sagen, hvor ministrene kørte til Ølst i pendulfart for at stille sig op og fremture med alverdens anklager og antydninger – bare fordi ejeren af Nordic Waste var noget så forfærdeligt som en mand med mange penge.

Og så har vi en regering, hvor målet synes at være, at nogen skal tabe, og hvor man truer med at smide partier ud af forlig, fordi partierne står fast på dét, man næsten lige har aftalt. Med løftede pegefingre og beskyldninger og sure selfier på sociale medier.

Og er man uenig med regeringen, så er man uansvarlig eller mangler regeringsduelighed.

Jeg kan godt huske den slags Paradise Hotel-leg fra min tid i ungdomspolitik - det var sjovt! Men kære regering - kom nu op til voksenbordet.

(Proces afsnit om LA og vores fremtid)

Det kan vi gøre bedre. Det SKAL vi gøre bedre.

Men vi kan selvfølgelig ikke gøre det alene. Altså medmindre vi får 90 mandater. Men det tror jeg først vi gør om 8 år.

Nej, vi skal skabe resultaterne i samarbejde med andre partier.

Vi er jo et borgerligt parti, og vi drømmer om at få en borgerligt ledet regering, der fører borgerlig politik.

Så om det er en ren blå regering, eller en ny midter-regering hvor de blå partier går sammen med midterpartier som Moderaterne og de Radikale og røde partier som... Venstre, - ja, det må tiden jo vise.

I Liberal Alliance har vi det mål, at vi skal blive et bærende regeringsparti efter næste valg. Ikke for ministerposternes skyld, men for at tage ansvar for at skabe de nødvendige forandringer, der bringer os tættere på fremtidens velfærdssamfund, hvor familierne oplever mulighederne vokse, hvor borgere og virksomheder oplever skattebyrden falde, hvor velfærden er blevet friere og bureaukratiet inddæmnet.

Det er vores politik, og vi vil i regering for at gennemføre så meget som muligt af vores politik!

**

Jeg mener, at vi skylder vælgerne, at vise dem, hvad vi konkret tror vi kan gennemføre på én valgperiode. Hvor meget af vores politik forventer vi at kunne gennemføre på én valgperiode.

Når vi går til valg næste gang, kommer vi derfor til at fremlægge en konkret og offensiv økonomisk plan for, hvad vi vil gennemføre på én valgperiode – altså på fire år.

Vores politik er den samme som i vores gamle 2035-plan; de første 7.000 kroner, du tjener hver måned, skal være skattefrie. Topskatten skal væk. Selskabsskaten og aktieskatterne skal ned og arveafgiften skal fjernes.

Og med vores 4 års plan kommer vi til at vise vejen til, hvordan vi kan komme halvvejs i mål med vores langsigtede visioner.

Det har fået nogle journalister til at påstå, at Liberal Alliance ikke længere ønsker at afskaffe topskatten. Men når vi fremlægger en plan for, hvordan vi kommer halvt i mål med at afskaffe topskatten - så er det jo ikke med det formål at beholde topskatten. Det er det første skridt mod en fuldstændig afskaffelse.

Jeg glæder mig til at præsentere planen for jer alle – og for danskerne. Jeg glæder mig til valgkampen, hvor vi skal ud og overbevise danskerne om, at vi har den bedste politik og de bedste visioner for fremtidens Danmark.

Fremtiden bliver god!

I dag står vi politisk stort set samme sted, som tilbage i slutningen af 1970'erne under SV-regeringen. Men bemærk en lille vigtig detalje.

SV-regeringen faldt til jorden i 1979.

Og allerede i 1982 så vi starten på en succesrig borgerlig regering. Hvordan kunne de lade sig gøre? Fordi de borgerlige partier tog sig sammen – og undede hinanden nogle politiske sejre.

Og vi skal også kunne unde andre borgerlige partier, at også de får mærkesager igennem på områder, som betyder meget for dem.

Jeg mærker heldigvis en velvilje og en konstruktiv tilgang blandt andre borgerlige partier. Jeg mærker en vilje til at komme videre fra tidligere tiders formålsløse benspænd.

Den forårs-fornemmelse vil jeg gerne afprøve.

Den fortjener at blive afprøvet.

Og det er jeg klar til. Jeg er klar til at give et nyt borgerligt projekt en chance.

For ja! Vi kan godt!

(Skræmmekampagne fra S!)

I 2001 sagde Anders Fogh, at de i Venstre havde gået og luret på, hvornår den negative, sure, vrisne, socialdemokratiske skræmmekampagne ville gå i gang. Og den gik ganske rigtigt i gang. Det gør den ved hvert evig eneste valg.

Alt tyder nu på, at vi bliver målet for den næste store socialdemokratiske skræmmekampagne.

Denne gang får socialdemokraterne hjælp fra Venstre-politikere!

Ja, de er allerede gået lidt i gang. De går sågar og fortæller kommentatorer og journalister, at nu er Liberal Alliance hovedfjenden – og at de glæder sig til slagsmålet med os.

...

Ved I hvad? Det. Gør. Jeg. OGSÅ.

Også selvom jeg ved, at de ingen midler skyr. At de sikkert vil bruge beskidte tricks og tale usandt om vores politik.

Ja, de håber, at de kan køre så hårdt på os, at vi siger undskyld for vores politik.

Men kære venner: Vi kommer IKKE til at sige undskyld for vores politik.

DE burde sige undskyld for DERES politik.

De burde sige undskyld for deres lappeløsninger, for deres grådighed efter danskernes penge, for deres overvågnings- og kontrolmani, for deres komplette mangel på visioner for et Danmark, som er andet og mere end et snurrende hamsterhjul for at finansiere et dyrere og dyrere system.

De burde sige undskyld for minkskandalen, for FE-skandalen, for afskaffelsen af store bededag, for koranloven og for altid at puste til frygt og krise-stemning i befolkningen.

Ja, kære socialdemokrater: Vi er ikke bange for jer. Tag bare ud og fortæl hele Danmark, at vi er liberale.

Vi er Liberal Alliance, og vi er stolte af det!

Vi har grund til at være stolte. Se bare vores fantastiske folketingsgruppe, som spiller sammen som et hold og knokler løs hver dag på Christiansborg. Giv dem

lige en stor hånd!

Og vi har jo endda fået et nyt folketingsmedlem siden sidste landsmøde. Et varmt velkommen til dig, Pernille. Det er fantastisk at have dig med på vores hold – og vi synes alle, at du gør det fremragende. Tak!

Og nu er ved al rosen, så se jer omkring. Vi har det største landsmøde i partiets historie – biggest crowd ever! Så giv lige jer selv en hånd også!

Fremtiden bliver god – fordi fremtiden bliver liberal.

Dansk politik har alt for længe ligget under en tung dyne af usandheder.

Vi kan ikke sikre velfærd og omsorg – uden en stor offentlig sektor.

Vi kan ikke skabe store virksomheder – uden offentlige fonde og puljer.

Vi kan ikke blive et bedre samfund – uden at staten vokser sig større.

Vi kan ikke få lov bare at skabe vores egen lykke – uden at staten skal være mellemmand.

Men nu skal danskerne lære sandheden at kende – og sandheden skal gøre os frie.

Fri fra offentlige monopoler.

Fri fra bureaukrati.

Fri fra evigt regulerende og formynderiske politikere.

Mit budskab er derfor ganske enkelt: Du kan godt.

I kan godt.

Vi kan godt.

Tak for ordet. Rigtig godt landsmøde.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Beretningstale, Liberal Alliance

Relateret

Henrik Dahls tale ved Liberal Alliances landsmøde
13. april 2024

Sólbjörg Jakobsens tale ved Liberal Alliances landsmøde
13. april 2024

Nicolai Wangs tale ved Liberal Alliances landsmøde
13. april 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/alex-vanopslaghs-tale-ved-liberal-alliances-landsmode-2024>